

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 12.3.2013
COM(2013) 133 final

2013/0074 (COD)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**για τη θέσπιση πλαισίου για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό και την
ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών**

{SWD(2013) 64 final}

{SWD(2013) 65 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

1.1. Γενικό πλαίσιο

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει θέσει ως στόχο να καταστεί μια έξυπνη, βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς οικονομία έως το 2020. Οι τομείς που συνδέονται με το θαλάσσιο περιβάλλον προσφέρουν ευκαιρίες προώθησης της καινοτομίας, της αειφόρου ανάπτυξης και της απασχόλησης, που αναμένεται να συμβάλουν στην επίτευξη του στόχου αυτού. Τον Οκτώβριο του 2012, οι ευρωπαίοι υπουργοί αρμόδιοι για θέματα που αφορούν το θαλάσσιο περιβάλλον, ενέκριναν τη «Διακήρυξη της Λεμεσού»¹ όσον αφορά τη στήριξη των στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη 2020»¹ μέσω ενός ισχυρού θαλάσσιου πυλώνα. Όπως τόνισε και η Επιτροπή στην ανακοίνωσή της με τίτλο: «Γαλάζια ανάπτυξη: ευκαιρίες για βιώσιμη ανάπτυξη στους τομείς της θάλασσας και της ναυτιλίας»², η παρούσα νομοθετική πρόταση αποτελεί ουσιώδες μέρος αυτής της φιλοδοξίας που αποσκοπεί στην ανάπτυξη της γαλάζιας οικονομίας της Ευρώπης.

Ωστόσο, η αυξημένη χρήση των παράκτιων και των θαλάσσιων ζωνών, καθώς και οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, των κινδύνων φυσικών καταστροφών και της διάβρωσης, ασκούν επίσης πίεση στους παράκτιους και θαλάσσιους πόρους. Επομένως απαιτείται ολοκληρωμένη και συνεκτική διαχείριση ώστε να διασφαλιστεί η αειφόρος ανάπτυξη και η διατήρηση των παράκτιων και θαλάσσιων οικοσυστημάτων για τις μελλοντικές γενιές.

Ως θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός νοείται η δημόσια διαδικασία ανάλυσης και σχεδιασμού της χωροχρονικής κατανομής των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στις θαλάσσιες περιοχές για την επίτευξη οικονομικών, περιβαλλοντικών και κοινωνικών στόχων. Απώτερος στόχος του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού είναι η κατάρτιση σχεδίων για τον καθορισμό τρόπων αξιοποίησης των θαλάσσιων ζωνών για διαφορετικές χρήσεις. Το 2008 η Επιτροπή δημοσίευσε έγγραφο με τίτλο «Οδικός χάρτης για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό: Επίτευξη κοινών αρχών στην ΕΕ»³, που συνοδεύτηκε το 2010 από ανακοίνωση με τίτλο: «Θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός στην ΕΕ – επιτεύγματα και μελλοντικές εξελίξεις»⁴, που άνοιξε τον δρόμο για την παρούσα πρόταση.

Η ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών είναι ένα εργαλείο για την ολοκληρωμένη διαχείριση όλων των διαδικασιών χάραξης πολιτικής που αφορούν τις παράκτιες ζώνες, το οποίο αντιμετωπίζει τις αλληλεπιδράσεις θάλασσας-ξηράς των παράκτιων δραστηριοτήτων με συντονισμένο τρόπο, ώστε να εξασφαλίζεται η βιώσιμη ανάπτυξη των παράκτιων και των θαλάσσιων ζωνών. Το εν λόγω εργαλείο εξασφαλίζει το ότι οι αποφάσεις περί διαχείρισης ή ανάπτυξης λαμβάνονται με συνεκτικό τρόπο σε όλους τους τομείς. Μια σύσταση του 2002 σχετικά με την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών καθορίζει τις αρχές του ορθού σχεδιασμού και της ορθής διαχείρισης των ακτών και τρόπους για την καλύτερη εφαρμογή τους. Η ΕΕ είναι επίσης συμβαλλόμενο μέρος της σύμβασης της Βαρκελώνης, το πρωτόκολλο της οποίας για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών, τέθηκε σε ισχύ τον Μάρτιο του 2011. Το εν λόγω πρωτόκολλο καθιστά την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών υποχρεωτική για τα κράτη μέλη που βρέχονται από τη Μεσόγειο.

¹ COM(2010) 2020 τελικό.

² COM(2012) 494 τελικό.

³ COM(2008) 791 τελικό.

⁴ COM(2010) 771 τελικό.

Ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός και η ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών είναι συμπληρωματικά εργαλεία. Τα γεωγραφικά τους εύρος αλληλεπικαλύπτει τα παράκτια και τα χωρικά ύδατα των κρατών μελών, όπου τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια θα χαρτογραφήσουν υφιστάμενες ανθρώπινες δραστηριότητες και θα εντοπίσουν την πιο αποτελεσματική μελλοντική τους χωροταξική ανάπτυξη, ενώ οι στρατηγικές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών θα εξασφαλίσουν την ολοκληρωμένη διαχείριση των εν λόγω ανθρώπινων δραστηριοτήτων. Εφόσον εφαρμοστούν από κοινού, θα βελτιώσουν τον χωροταξικό σχεδιασμό και τη διαχείριση της ενδιάμεσης ζώνης μεταξύ ξηράς και θάλασσας.

1.2. Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Κύριος στόχος της προτεινόμενης οδηγίας είναι να προωθήσει τη βιώσιμη ανάπτυξη των θαλάσσιων και των παράκτιων δραστηριοτήτων και την αειφόρο χρήση των παράκτιων και θαλάσσιων πόρων μέσω της δημιουργίας ενός πλαισίου για την αποτελεσματική εφαρμογή του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού στα ύδατα της ΕΕ και για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών των κρατών μελών.

Η αυξανόμενη και ασυντόνιστη χρήση των παράκτιων και θαλάσσιων ζωνών οδηγεί σε ανταγωνισμό για τον θαλάσσιο και παράκτιο χώρο και σε μια αναποτελεσματική και μη βιώσιμη χρήση των θαλάσσιων και παράκτιων πόρων. Οι αβεβαιότητες και η έλλειψη προβλεψιμότητας σχετικά με την κατάλληλη πρόσβαση στον θαλάσσιο χώρο δημιούργησαν αρνητικό επιχειρηματικό κλίμα για τους επενδυτές και το ενδεχόμενο της απώλειας θέσεων εργασίας.

Είναι απαραίτητο να εξασφαλιστεί η βέλτιστη κατανομή του θαλάσσιου χώρου μεταξύ των ενδιαφερομένων και η συντονισμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών για να διευκολυνθεί η ανάπτυξη συνδρομικά ασκούμενων δραστηριοτήτων, ώστε να αξιοποιείται πλήρως το δυναμικό τους. Έχει αποδειχθεί ότι υπό αυτές τις προϋποθέσεις θα μειωθούν οι δαπάνες αναγνωριστικής έρευνας, συναλλαγών, διοικητικών και λειτουργικών δαπανών, καθώς και ότι θα αυξηθεί η ασφάλεια δικαίου, ιδίως για τις ΜΜΕ.

Για να εξασφαλιστεί η βιωσιμότητα και η περιβαλλοντική υγεία των προαναφερόμενων χρήσεων, για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό και για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών θα πρέπει να υιοθετηθεί μια προσέγγιση με βάση το οικοσύστημα, η οποία θα διασφαλίζει την προστασία των φυσικών πόρων που αποτελούν τη βάση για την εκτέλεση των διαφόρων δραστηριοτήτων.

Συνεπώς, η προτεινόμενη δράση δεν επικεντρώνεται σε συγκεκριμένο κλάδο, αλλά καλύπτει όλους τους τομείς πολιτικής της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), που έχουν αντίκτυπο στις ακτές, στις θάλασσες και στους ωκεανούς. Η εν λόγω δράση στηρίζει τη συνεχή εφαρμογή των πολιτικών που συνδέονται με τη θάλασσα στα κράτη μέλη μέσω πιο αποτελεσματικού συντονισμού και αύξησης της διαφάνειας. Τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια και οι στρατηγικές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών μπορούν επίσης, σε αρχικό στάδιο, να βελτιώσουν την άρθρωση μεταξύ οικονομικών στόχων και περιβαλλοντικής νομοθεσίας και να μειώσουν τις μεταξύ τους τριβές.

Οι επιχειρησιακοί στόχοι της οδηγίας είναι διαδικαστικού χαρακτήρα. Τα κράτη μέλη θα κληθούν να αναπτύξουν και να εφαρμόσουν συνεκτικές διεργασίες για τον προγραμματισμό χρήσεων του θαλάσσιου χώρου από τον άνθρωπο και για τη διασφάλιση της βιώσιμης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών, καθώς και για να συνάψουν την κατάλληλη διασυννοριακή μεταξύ τους συνεργασία. Βασική προστιθέμενη αξία που προκύπτει από την πρόταση είναι η ενίσχυση της συνδεσιμότητας μέσω ξηράς/θαλάσσης απαιτώντας τη συνοχή μεταξύ του

θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού και της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών.

Οι λεπτομέρειες του προγραμματισμού και ο καθορισμός των στόχων διαχείρισης εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των κρατών μελών. Η ΕΕ δεν θα συμμετάσχει σε αυτές τις διαδικασίες. Η πρόταση δεν θίγει τα προνόμια των κρατών μελών για την πολεοδομία και τη χωροταξία (χερσαίος χωροταξικός σχεδιασμός).

1.3. Συνοχή με άλλες πολιτικές

Οι ευρωπαίοι νομοθέτες έχουν υιοθετήσει φιλόδοξες πρωτοβουλίες πολιτικής που σχετίζονται με τους ωκεανούς, τις θάλασσες και τις ακτές, οι οποίες πρόκειται να εφαρμοστούν τα επόμενα 10 έως 20 χρόνια. Οι εν λόγω πρωτοβουλίες περιλαμβάνουν την οδηγία πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική⁵, την οδηγία για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας⁶, την πρωτοβουλία των θαλάσσιων αρτηριών⁷ και την οδηγία για τους οικοτόπους⁸. Η ΕΕ αναμένεται να εγκρίνει τη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής και, στο πλαίσιο των νέων δημοσιονομικών προοπτικών, τα αναθεωρημένα διαρθρωτικά ταμεία (το κοινό στρατηγικό πλαίσιο) το 2013. Κύριος στόχος της παρούσας πρότασης είναι να επιτραπεί η αρμονική και βιώσιμη εφαρμογή των πρωτοβουλιών αυτών μέσω μιας ή περισσοτέρων ολοκληρωμένης/ων διαδικασίας/ών. Η παρούσα πρόταση δεν τροποποιεί το κεκτημένο σε κανένα τομέα πολιτικής στο πλαίσιο της ΣΛΕΕ.

Συγκεκριμένα, προσφέρει δυνατότητες στα κράτη μέλη να βελτιώσουν την ουσιαστική εφαρμογή και να μειώσουν τις διοικητικές επιβαρύνσεις κατά την υλοποίηση των θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων και των στρατηγικών για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών εφαρμόζοντας το κεκτημένο της ΕΕ με ολοκληρωμένο τρόπο.

Η εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων και των στρατηγικών για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών πρέπει να διεξάγεται σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 2001/42/ΕΚ.⁹ Αυτή η στρατηγική εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων θα εξασφαλίσει σε πολύ αρχικό στάδιο τη γενική εκτίμηση των επιπτώσεων, μεταξύ άλλων και των σωρευτικών, που προέρχονται από τις διάφορες ανθρώπινες δραστηριότητες και συνεπώς θα διευκολύνει την εφαρμογή μελλοντικών έργων. Σε περίπτωση που καταστεί αναγκαία η διεξαγωγή μεταγενέστερων εκτιμήσεων των περιβαλλοντικών επιπτώσεων για μεμονωμένα έργα, για τη συγκεκριμένη εκτίμηση θα είναι δυνατή η αξιοποίηση της εκτίμησης που έχει ήδη πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο του στρατηγικού περιβαλλοντικού σχεδιασμού, αποφεύγοντας έτσι την αλληλεπικάλυψη των εκτιμήσεων και τον συναφή διοικητικό φόρτο.

2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

2.1. Δημόσια διαβούλευση

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διοργάνωσε δημόσια διαβούλευση από τον Μάρτιο έως τον Μάιο του 2011 για να συγκεντρωθούν στοιχεία από τους ενδιαφερομένους όσον αφορά την κατάσταση και το μέλλον του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού και της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

⁵ Οδηγία 2008/56/ΕΚ, ΕΕ L 164 της 25.6.2008, σ. 19-40.

⁶ Οδηγία 2009/28/ΕΚ, ΕΕ L 140 της 5.6.2009, σ. 16-62.

⁷ Απόφαση 884/2004/ΕΚ, ΕΕ L 167 της 30.4.2004, σ. 1-38.

⁸ Οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σελ 7-50.

⁹ ΕΕ C 197 της 21.07.2001, σ. 30-37.

Από τα αποτελέσματα προέκυψε ότι οι συγκρούσεις για τη χρήση του θαλάσσιου χώρου γίνονται όλο και πιο συχνές, και ότι υπάρχει ενδιαφέρον για μια κοινή προσέγγιση όσον αφορά την εφαρμογή του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού στα ύδατα της ΕΕ, λαμβάνοντας υπόψη και τις ιδιαιτερότητες κάθε περιοχής. Θεωρήθηκε επίσης σημαντικό να εξασφαλιστεί ο κατάλληλος συντονισμός των διαδικασιών του ΘΧΣ με τις στρατηγικές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών. Ενώ η δράση της ΕΕ σε διασυνοριακά ζητήματα θεωρήθηκε ως ιδιαίτερα χρήσιμη, δεν υπήρξε σαφής απάντηση ως προς την καλύτερη επιλογή μέσου.

2.2. Εκτίμηση επιπτώσεων

Στο πλαίσιο της εκτίμησης επιπτώσεων αξιολογήθηκαν η αποτελεσματικότητα και ο οικονομικός, περιβαλλοντικός και κοινωνικός αντίκτυπος των ακόλουθων τριών εναλλακτικών λύσεων: (1) της καθοδήγησης και ανάπτυξης βέλτιστων πρακτικών, (2) της λήψης μη δεσμευτικών μέτρων, και (3) της λήψης νομικών δεσμευτικών μέτρων, συμπεριλαμβανομένης της έγκρισης οδηγίας πλαίσιο ή κανονισμού.

Από την εκτίμηση επιπτώσεων προέκυψε το συμπέρασμα ότι μολονότι οι μη δεσμευτικές επιλογές προσφέρουν ορισμένα πλεονεκτήματα, μια οδηγία που θα συνιστά νομικά δεσμευτική προσέγγιση είναι το πιο ενδεδειγμένο μέσο, δεδομένου ότι μπορεί να εξασφαλίσει την προβλεψιμότητα, τη σταθερότητα και τη διαφάνεια του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού και της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών, διασφαλίζοντας παράλληλα την αναλογικότητα και την επικουρικότητα, καθώς αφήνει στα κράτη μέλη μια ευελιξία όσον αφορά την εφαρμογή και δεν παρεμβαίνει στις αρμοδιότητές τους. Η οδηγία είναι επίσης η πλέον ενδεδειγμένη εναλλακτική επιλογή για να εξασφαλιστεί η συνοχή μεταξύ των χρονοδιαγραμμάτων εκτέλεσης και των προθεσμιών άλλων συναφών ενωσιακών νομοθετικών και πολιτικών πρωτοβουλιών (π.χ. είναι η οδηγία για την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές, η οδηγία πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική, οι στόχοι της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» κ.λπ.) καθώς και η τόνωση της ανάπτυξης των οικονομικών δραστηριοτήτων στη θάλασσα σε ένα πλαίσιο αυξημένου ανταγωνισμού για χώρο.

Η επιτροπή εκτίμησης επιπτώσεων εξέδωσε την τελική της γνώμη σχετικά με την εκτίμηση επιπτώσεων στις 30 Απριλίου 2012. Η έκθεση σχετικά με την εκτίμηση επιπτώσεων καθώς και η συνοδευτική περίληψη αυτής δημοσιεύονται από κοινού με την παρούσα πρόταση, παράλληλα με τη γνώμη της επιτροπής εκτίμησης επιπτώσεων.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

3.1. Σύνοψη της προτεινόμενης δράσης

Η πρόταση καθορίζει ένα πλαίσιο για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό και την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών με τη μορφή συστηματικής, συντονισμένης και διαμεθοριακής προσέγγισης της ολοκληρωμένης θαλάσσιας διακυβέρνησης χωρίς αποκλεισμούς. Υποχρεώνει τα κράτη μέλη να βασίζονται στην εθνική και στη διεθνή νομοθεσία όσον αφορά την εφαρμογή του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού και την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών. Στόχος της δράσης είναι τα κράτη μέλη να καθιερώσουν μια ή περισσότερες διαδικασίες που να καλύπτουν τον πλήρη κύκλο του εντοπισμού προβλημάτων, της συλλογής πληροφοριών, του σχεδιασμού, της λήψης αποφάσεων, της διαχείρισης, της παρακολούθησης της εφαρμογής και της συμμετοχής των ενδιαφερόμενων φορέων.

Δεν θα τεθούν νέοι τομεακοί στόχοι όσον αφορά τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια και τις στρατηγικές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών. Αυτά αποσκοπούν στον αντικατοπτρισμό, στην ολοκλήρωση και στη διασύνδεση των στόχων που καθορίζονται

από τις εθνικές ή περιφερειακές τομεακές πολιτικές, ώστε να προσδιοριστούν τα στάδια για την πρόληψη ή την άμβλυνση των συγκρούσεων μεταξύ των διαφόρων τομέων και στο να συμβάλουν στην επίτευξη των στόχων της Ένωσης σε συναφείς θαλάσσιες και παράκτιες τομεακές πολιτικές. Κυρίως, η πρόταση απαιτεί τη λήψη μέτρων από τα κράτη μέλη ώστε να επιδιωχθεί η συνοχή της διαχείρισης στις θαλάσσιες λεκάνες, μέσω της διασυνοριακής συνεργασίας στην ίδια θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή και στη συναφή παράκτια ζώνη και μέσω της συλλογής και ανταλλαγής κατάλληλων δεδομένων.

Με τις εκτελεστικές πράξεις θα επιτραπεί η συνεπής εφαρμογή της οδηγίας σε όλη την ΕΕ και θα διευκολυνθεί η υποβολή εκθέσεων από τα κράτη μέλη στην Επιτροπή και, ενδεχομένως, η ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής.

3.2. Νομική βάση

Η πρόταση στηρίζει την εφαρμογή της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής της ΕΕ (ΟΘΠ), καθώς και της οδηγίας πλαίσιο «θαλάσσια στρατηγική» ως πυλώνα της εν λόγω πολιτικής για το περιβάλλον. Στόχος της ΟΘΠ είναι να εξασφαλιστεί ότι οι τομεακές πολιτικές της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), οι οποίες έχουν επίπτωση στον θαλάσσιο χώρο εφαρμόζονται με συνεκτικό τρόπο, ώστε να επιτυγχάνονται ταυτόχρονα πολλαπλοί στόχοι οικονομικού, κοινωνικού και περιβαλλοντικού χαρακτήρα.

Η πρόταση βασίζεται στο άρθρο 43 παράγραφος 2, στο άρθρο 100 παράγραφος 2, στο άρθρο 192 παράγραφος 1 και το άρθρο 194 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ. Οι δραστηριότητες που καλύπτονται από τις εν λόγω πολιτικές ανταγωνίζονται για θαλάσσιο χώρο και για τη χρήση των παράκτιων πόρων. Οι διαδικασίες που πρόκειται να θεσπιστούν πρέπει να αποσκοπούν στο να διασφαλίζουν ότι οι δραστηριότητες που προγραμματίζονται σε κάθε τομέα μπορούν να εφαρμόζονται δίχως να θίγεται μια άλλη, έτσι ώστε να επιτυγχάνονται οι επιμέρους στόχοι τους ενώ θα συμβάλλουν από κοινού στη βιώσιμη ανάπτυξη των θαλάσσιων και παράκτιων οικονομιών και στη βιώσιμη χρήση των θαλάσσιων και παράκτιων πόρων.

3.3. Αρχή της επικουρικότητας και προστιθέμενη αξία

Η πρόταση είναι σύμφωνη με την αρχή της επικουρικότητας που ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ). Ζητήματα όπως είναι η επιλογή του δραστηριοτήτων που θα αναπτυχθούν, ο τόπος της επένδυσης, ο καθορισμός προτεραιοτήτων και ο καθορισμός λύσεων αποτελούν θέμα λήψης αποφάσεων σε εθνικό ή σε τοπικό επίπεδο. Η ίδια η διαδικασία σχεδιασμού πρέπει να δρομολογηθεί από τις αρχές των κρατών μελών σύμφωνα με τις εθνικές τους διοικητικές και συνταγματικές δομές, τις εθνικές τομεακές πολιτικές τους προτεραιότητες και, στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, να στηρίζεται στους υπάρχοντες μηχανισμούς και στις υπάρχουσες πολιτικές.

Η προστιθέμενη αξία της δράσης της ΕΕ συνίσταται στο ότι 1) διασφαλίζει και εκσυγχρονίζει τις ενέργειες των κρατών μελών σχετικά με τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό και την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών για να διασφαλίσει τη συνεπή και συνεκτική εφαρμογή σε ολόκληρη την ΕΕ και 2) στο ότι θεσπίζει ένα πλαίσιο για τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών στον τομέα του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού και της ολοκληρωμένης διαχείρισης παράκτιων ζωνών που έχουν κοινές θαλάσσιες περιφέρειες και υποπεριφέρειες. Η διασυνοριακή συνεργασία για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό και την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων θαλάσσιων περιφερειών και υποπεριφερειών στην ΕΕ είναι ουσιώδης, δεδομένου ότι τα θαλάσσια οικοσυστήματα, οι περιοχές αλιείας, οι προστατευόμενες θαλάσσιες περιοχές καθώς και οι θαλάσσιες υποδομές, όπως τα καλώδια, οι αγωγοί, οι πλωτές οδοί, οι εγκαταστάσεις πετρελαίου και αερίου και οι αιολικές εγκαταστάσεις κ.λπ. διασχίζουν τα εθνικά σύνορα.

3.4. Αρχή της αναλογικότητας

Η πρόταση είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 παράγραφος 4 της ΣΕΕ.

Η πρόταση περιορίζεται στο να υποχρεώνει τα κράτη μέλη να δρομολογήσουν ή να διατηρήσουν μια ή περισσότερες διαδικασίες για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό και την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών. Με την εν λόγω πρόταση θεσπίζεται ένα σύνολο ελάχιστων απαιτήσεων για τις εν λόγω διαδικασίες, με βάση την υπάρχουσα εμπειρία στα κράτη μέλη, το οποίο θα επιτρέψει την ενσωμάτωση και τη συνέχισή τους κάτω από ένα κοινό ενωσιακό πλαίσιο.

Οι απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων περιορίζονται στις στοιχειώδεις απαιτήσεις για την αξιολόγηση της εφαρμογής της. Η Επιτροπή θα μεριμνήσει για τη μέγιστη δυνατή χρήση των υφιστάμενων απαιτήσεων υποβολής εκθέσεων. Η Επιτροπή θα χρησιμοποιήσει τις πληροφορίες από τα κράτη μέλη, καθώς και κάθε σημαντική πληροφορία που διαθέτει μέσω της νομοθεσίας της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένου του άρθρου 19 παράγραφος 3 της οδηγίας 2008/56/ΕΚ, για να ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την πρόοδο όσον αφορά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Σύμφωνα με την κοινή πολιτική δήλωση των κρατών μελών και της Επιτροπής, σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα¹⁰, η Επιτροπή εξέτασε το ενδεχόμενο να διαθέτει επεξηγηματικά έγγραφα ώστε να είναι σε θέση να εκτελέσει το καθήκον της επίβλεψης της μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο δίκαιο των κρατών μελών. Συνεπώς, εξέτασε δεόντως τη φύση της οδηγίας, την αρχή της αναλογικότητας και την ενδεχόμενη πρόσθετη διοικητική επιβάρυνση. Εν όψει του περιορισμένου αριθμού νομικών υποχρεώσεων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, η Επιτροπή εκτιμά ότι δεν θα συναντούσε δυσκολίες στην επίβλεψη της ορθής μεταφοράς της. Η Επιτροπή συνεπώς δεν ζητά από τα κράτη μέλη να συνοδεύουν την κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς με έγγραφα που εξηγούν τη σχέση μεταξύ των συστατικών της οδηγίας και των αντίστοιχων μερών των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο.

3.5. Επιλογή του μέσου

Η Επιτροπή προτείνει μια οδηγία που θα υποχρεώνει τα κράτη μέλη να θεσπίσουν θαλάσσια χωροταξικά σχέδια και στρατηγικές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών, τηρώντας παράλληλα τα προνόμια των κρατών μελών που αφορούν την προσαρμογή του περιεχομένου τους στις συγκεκριμένες οικονομικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές προτεραιότητες και στους εθνικούς τομεακούς στόχους πολιτικής και στις εθνικές νομικές τους παραδόσεις. Ο προβληματισμός όσον αφορά την επικουρικότητα και την αναλογικότητα οδήγησε στο συμπέρασμα ότι δεν ενδείκνυται η θέσπιση κανονισμού. Επίσης, ο διαδικαστικός και διεργασιακός χαρακτήρας του μέσου αντικατοπτρίζεται καλύτερα σε οδηγία πλαίσιο. Από την άλλη πλευρά, η χρήση μη δεσμευτικού μέσου δεν θα ενδεικνυόταν διότι δεν θα επιτύγχανε ορισμένους από τους στόχους πολιτικής, ήτοι την απαίτηση να εφαρμόζουν όλα τα παράκτια κράτη μέλη θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό και ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών και να διασφαλίζουν τη διασυννοριακή συνεργασία. Τέλος, μια νομοθετική προσέγγιση επιτρέπει επίσης να εξασφαλιστεί ότι οι προαναφερόμενες διαδικασίες θα υλοποιηθούν εντός συμφωνηθέντων χρονικών πλαισίων.

3.6. Λεπτομερής ανάλυση της πρότασης

Η πρόταση περιλαμβάνει δύο μέρη, την οδηγία και το παράρτημά της.

¹⁰ EE 2011/C 369/02

3.6.1. Η οδηγία

Στο άρθρο 1 καθορίζεται το αντικείμενο της οδηγίας.

Στο άρθρο 2 καθορίζεται το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.

Το άρθρο 3 ορίζει τους όρους που χρησιμοποιούνται στην οδηγία.

Το άρθρο 4 εξετάζει τη σύσταση θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων και στρατηγικών για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών σε επίπεδο κράτους μέλους.

Το άρθρο 5 εξετάζει τους στόχους των θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων και των στρατηγικών για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών σε επίπεδο κράτους μέλους.

Το άρθρο 6 προσδιορίζει τις ελάχιστες κοινές απαιτήσεις για τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια και για τις στρατηγικές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών.

Το άρθρο 7 καθορίζει τις ελάχιστες απαιτήσεις για τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια.

Το άρθρο 8 καθορίζει τις ελάχιστες απαιτήσεις για τις στρατηγικές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών.

Το άρθρο 9 προβλέπει τη συμμετοχή του κοινού στην ανάπτυξη θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων και στρατηγικών για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών.

Το άρθρο 10 αφορά τη συλλογή δεδομένων και την ανταλλαγή πληροφοριών για τη στήριξη των θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων και των στρατηγικών για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών.

Το άρθρο 11 προβλέπει τη διεξαγωγή εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων των θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων και των στρατηγικών για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών.

Το άρθρο 12 αφορά τη διμερή και πολυμερή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών ώστε να διασφαλιστεί η συνεπής εφαρμογή σε παράκτιες ζώνες και σε θαλάσσιες περιφέρειες ή υποπεριφέρειες.

Το άρθρο 13 αφορά τη συνεργασία με τρίτες χώρες.

Το άρθρο 14 ορίζει τις διατάξεις για τον καθορισμό των αρμόδιων αρχών για την εφαρμογή της οδηγίας.

Το άρθρο 15 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να υποβάλουν έκθεση στην Επιτροπή σχετικά με την υλοποίηση και ότι η Επιτροπή οφείλει να υποβάλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με την πρόοδο που σημειώθηκε κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Το άρθρο 16 περιγράφει τις επιχειρησιακές προδιαγραφές και τα στάδια για την υλοποίηση της παρούσας οδηγίας για τα οποία η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις.

Το άρθρο 17 καθορίζει τους μηχανισμούς ελέγχου από τα κράτη μέλη όσον αφορά την άσκηση των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων της Επιτροπής.

Το άρθρο 18 καθορίζει τους κανόνες για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στη νομοθεσία των κρατών μελών.

Το άρθρο 19 προβλέπει ότι η οδηγία θα τεθεί σε ισχύ την εικοστή ημέρα μετά την ημέρα της δημοσίευσής της στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το Άρθρο 20 αναφέρει τα κράτη μέλη ως αποδέκτες της οδηγίας.

3.6.2. Παράρτημα

Στο παράρτημα Ι απαριθμούνται οι πληροφορίες σχετικά με τις αρμόδιες αρχές που τα κράτη μέλη πρέπει να παρέχουν στην Επιτροπή.

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη θέσπιση πλαισίου για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό και την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 43 παράγραφος 2, το άρθρο 100 παράγραφος 2, το άρθρο 192 παράγραφος 1 και το άρθρο 194 παράγραφος 2,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹¹,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών¹²,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η υψηλή και ταχέως αυξανόμενη ζήτηση για θαλάσσιο χώρο για διάφορους σκοπούς, όπως για εγκαταστάσεις ανανεώσιμης ενέργειας, για δραστηριότητες που αφορούν τις θαλάσσιες μεταφορές και την αλιεία, για τη διατήρηση των οικοσυστημάτων και του τουρισμού και για εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας, καθώς και οι πολλαπλές πιέσεις επί των παράκτιων πόρων απαιτούν μια ολοκληρωμένη προσέγγιση προγραμματισμού και διαχείρισης.
- (2) Η υιοθέτηση μιας τέτοιας προσέγγισης στη διαχείριση του ωκεανού έχει αναπτυχθεί στην ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική¹³ για την Ευρωπαϊκή Ένωση, περιβαλλοντικό πυλώνα της οποίας αποτελεί η οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον¹⁴. Στόχος της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής είναι η στήριξη της αειφόρου ανάπτυξης των θαλασσών και ωκεανών και η συμβολή στη λήψη συντονισμένων, συνεπών και διαφανών αποφάσεων όσον αφορά τις τομεακές πολιτικές της Ένωσης που έχουν επίπτωση στους ωκεανούς, στις θάλασσες, στα νησιά, στις παράκτιες και στις ιδιαίτερα απομακρυσμένες περιφέρειες και στους θαλάσσιους τομείς, μεταξύ άλλων και μέσω στρατηγικών για τις θαλάσσιες λεκάνες ή τις μακροπεριφερειακές στρατηγικές.
- (3) Στο πλαίσιο της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός και η ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων περιοχών

¹¹ EE C της ..., σ. .

¹² EE C της ..., σ. .

¹³ COM(2007) 575 τελικό.

¹⁴ EE L 164 της 25.6.2008.

προσδιορίζονται ως διατομεακά μέσα πολιτικής ώστε οι δημόσιες αρχές και οι ενδιαφερόμενοι να εφαρμόζουν μια συντονισμένη και ολοκληρωμένη προσέγγιση. Η εφαρμογή μιας προσέγγισης με βάση το οικοσύστημα θα συμβάλει στην προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης των θαλάσσιων και παράκτιων οικονομιών και στη βιώσιμη χρήση των θαλάσσιων και παράκτιων πόρων.

- (4) Ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός και η ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων περιοχών στηρίζουν και διευκολύνουν την εφαρμογή της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη¹⁵, η οποία εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τον Ιούνιο του 2010¹⁶, και αποσκοπεί στην επίτευξη υψηλών επιπέδων απασχόλησης, παραγωγικότητας και κοινωνικής συνοχής, συμπεριλαμβανομένης της προώθησης μιας ανταγωνιστικότερης, πιο αποδοτικής ως προς την αξιοποίηση των πόρων και πιο πράσινης οικονομίας. Οι τομείς που αφορούν τις παράκτιες και τις θαλάσσιες ζώνες διαθέτουν σημαντικές δυνατότητες για βιώσιμη ανάπτυξη και είναι καίριας σημασίας για την υλοποίηση της στρατηγικής.
- (5) Στην πρόσφατη ανακοίνωσή της σχετικά με τη «Γαλάζια Ανάπτυξη - ευκαιρίες για βιώσιμη ανάπτυξη στους τομείς της θάλασσας και της ναυτιλίας»¹⁷, η Επιτροπή εντόπισε ορισμένες υπό εξέλιξη πρωτοβουλίες της ΕΕ που αποσκοπούν στην εφαρμογή της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη. Η ανακοίνωση έχει επίσης εντοπίσει ορισμένους τομείς δραστηριοτήτων στους οποίους πρέπει να εστιάσουν στο μέλλον οι πρωτοβουλίες για «Γαλάζια Ανάπτυξη» και οι οποίοι πρέπει να υποστηριχθούν επαρκώς από θαλάσσια χωροταξικά σχέδια και από στρατηγικές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών.
- (6) Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1255/2011, για τη θέσπιση προγράμματος στήριξης της περαιτέρω ανάπτυξης μιας ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής, στηρίζει και διευκολύνει την εφαρμογή του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού και της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών. Ο παρών κανονισμός προβλέπει επαρκή χρηματοδότηση για έργα που αφορούν την εφαρμογή του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού και την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών για την περίοδο 2011-2013. Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. XXXX/XX του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας προβλέπει κατάλληλη χρηματοδότηση για τα εν λόγω έργα για την περίοδο 2014-2020¹⁸.
- (7) Η σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας (UNCLOS) αναφέρει στο προοίμιο ότι τα θέματα που αφορούν τη χρήση του ωκεάνιου χώρου είναι στενά αλληλένδετα και πρέπει να εξεταστούν στο σύνολό τους. Ο σχεδιασμός του ωκεάνιου χώρου συνιστά λογικά το επόμενο στάδιο που θα επιτρέψει τη διάρθρωση της χρήσης των δικαιωμάτων που χορηγούνται στο πλαίσιο της UNCLOS και αποτελεί πρακτικό εργαλείο για την παροχή βοήθειας στα κράτη μέλη ώστε να τηρούν τις υποχρεώσεις τους.
- (8) Προκειμένου να διασφαλισθεί η κατάλληλη κατανομή του θαλάσσιου χώρου μεταξύ των συναφών χρήσεων και η συντονισμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών, πρέπει

¹⁵ COM(2010) 2020 τελικό.

¹⁶ Συμπεράσματα του Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 2010.

¹⁷ COM(2012) 494 τελικό.

¹⁸ Πρόταση COM(2011) 804 τελικό.

να θεσπιστεί ένα πλαίσιο το οποίο να συνίσταται τουλάχιστον στην κατάρτιση και στην εφαρμογή από τα κράτη μέλη θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων και στρατηγικών για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών.

- (9) Ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός και η ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών θα επιτρέψουν τον καλύτερο συντονισμό των θαλάσσιων και των παράκτιων δραστηριοτήτων, που μπορεί, ακολούθως, να οδηγήσουν σε σημαντικά οικονομικά οφέλη μέσω της εξασφάλισης διαφάνειας, προβλεψιμότητας και σταθερότητας για τους επενδυτές καθώς και στη μείωση του κόστους συντονισμού και συναλλαγής.
- (10) Για τη διασφάλιση της συνέπειας και της νομικής σαφήνειας, πρέπει να καθοριστεί το γεωγραφικό πεδίο για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό και τις στρατηγικές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών σύμφωνα με τις ισχύουσες νομοθετικές πράξεις της Ένωσης και του διεθνούς ναυτικού δικαίου.
- (11) Από γεωγραφικής άποψης, η έκταση των θαλάσσιων υδάτων και των παράκτιων ζωνών αλληλεπικαλύπτεται στα παράκτια και στα χωρικά ύδατα των κρατών μελών. Τα εργαλεία του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού και της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών είναι συμπληρωματικά, καθώς χρησιμοποιούνται αντίστοιχα στη χαρτογράφηση υφιστάμενων και δυνητικών ανθρώπινων δραστηριοτήτων για τους σκοπούς της χάραξης θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων σε θαλάσσια ύδατα και στον εντοπισμό μέτρων για την ολοκληρωμένη διαχείριση αυτών των ανθρώπινων δραστηριοτήτων σε παράκτιες ζώνες. Η από κοινού συνεκτική εφαρμογή των θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων και των στρατηγικών για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών θα βελτιώσει τη διαχείριση της ενδιάμεσης ζώνης μεταξύ ξηράς και θάλασσας.
- (12) Ενώ είναι σκόπιμο να θεσπίζει η Ένωση κανόνες σχετικά με τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια και τις στρατηγικές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών, τα κράτη μέλη και οι αρμόδιες αρχές τους εξακολουθούν να είναι υπεύθυνα για τον σχεδιασμό και τον καθορισμό, στο πλαίσιο των θαλάσσιων υδάτων και των παράκτιων ζωνών τους, του περιεχομένου των εν λόγω σχεδίων και στρατηγικών, καθώς και για την κατανομή του θαλάσσιου χώρου στις διάφορες τομεακές δραστηριότητες.
- (13) Για να τηρηθεί η αρχή της αναλογικότητας και της επικουρικότητας, καθώς και για την ελαχιστοποίηση του πρόσθετου διοικητικού φόρτου, η μεταφορά στο εθνικό δίκαιο και η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει, στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, να βασίζεται στους κείμενους εθνικούς κανόνες και μηχανισμούς. Οι στρατηγικές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών πρέπει να βασίζονται στις αρχές και στα στοιχεία που καθορίζονται στη σύσταση 2002/413/EK του Συμβουλίου και στην απόφαση 2010/631/ΕΕ του Συμβουλίου.
- (14) Στα θαλάσσια ύδατα και στις παράκτιες ζώνες, τα οικοσυστήματα και οι θαλάσσιοι και παράκτιοι πόροι υπόκεινται σε σημαντικές πιέσεις. Οι ανθρώπινες δραστηριότητες, καθώς και οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, οι κίνδυνοι φυσικών καταστροφών και η δυναμική των ακτογραμμών που μπορεί να παρουσιάζουν διάβρωση ή να έχουν πραγματοποιηθεί σε αυτές προσχώσεις, μπορεί να έχουν σοβαρές επιπτώσεις στην οικονομική ανάπτυξη και μεγέθυνση, καθώς και στα παράκτια και θαλάσσια οικοσυστήματα, οδηγώντας σε υποβάθμιση της περιβαλλοντικής κατάστασης, σε απώλεια της βιοποικιλότητας και σε υποβάθμιση των οικοσυστημικών υπηρεσιών. Θα πρέπει να ληφθούν δεόντως υπόψη οι διάφορες αυτές πιέσεις στη δημιουργία θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων και στρατηγικών για

την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών. Επιπλέον, τα υγιή παράκτια και θαλάσσια οικοσυστήματα και οι πολλαπλές υπηρεσίες που συνδέονται με αυτά, εφόσον ενταχθούν σε αποφάσεις προγραμματισμού, μπορεί να επιφέρουν σημαντικά οφέλη όσον αφορά την παραγωγή τροφίμων, την αναψυχή και τον τουρισμό, τον μετριασμό των συνεπειών της κλιματικής αλλαγής και την προσαρμογή σε αυτή, καθώς και τον έλεγχο της δυναμικής των ακτογραμμών και την πρόληψη των καταστροφών.

- (15) Ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός και η ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών πρέπει να εφαρμόζουν την προσέγγιση με βάση το οικοσύστημα, όπως αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 της οδηγίας 2008/56/EK, ώστε να διασφαλίζεται ότι η σωρευτική πίεση που ασκείται από όλες τις δραστηριότητες διατηρείται σε επίπεδα που είναι συμβατά με την επίτευξη της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης και ότι η ικανότητα των θαλάσσιων οικοσυστημάτων να ανταποκρίνονται σε ανθρωπογενείς μεταβολές δεν τίθεται σε κίνδυνο, ενώ ταυτόχρονα επιτρέπουν και την αειφόρο χρήση των θαλάσσιων αγαθών και υπηρεσιών από τη σημερινή και από τις μελλοντικές γενεές.
- (16) Ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός και η ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών θα συμβάλουν, μεταξύ άλλων, στην επίτευξη των στόχων της οδηγίας 2009/28/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, για την προώθηση της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές¹⁹, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής²⁰, της απόφασης αριθ. 884/2004/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 1692/96/EK περί των κοινοτικών προσανατολισμών για την ανάπτυξη του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών²¹, της οδηγίας 2000/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων, της οδηγίας 2008/56/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, περί θεσπίσεως πλαισίου για κοινοτική δράση στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον, της στρατηγικής βιοποικιλότητας της ΕΕ για το 2020²², του χάρτη πορείας προς μια Ευρώπη που χρησιμοποιεί αποδοτικά τους πόρους της²³, της στρατηγικής της ΕΕ για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή²⁴ καθώς και, ενδεχομένως, της περιφερειακής πολιτικής της ΕΕ, περιλαμβανομένων των θαλάσσιων λεκανών και των μακροπεριφερειακών στρατηγικών.
- (17) Οι θαλάσσιες και οι παράκτιες δραστηριότητες συχνά συνδέονται στενά μεταξύ τους. Αυτή η σύνδεση απαιτεί τον συντονισμό και την ολοκλήρωση των θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων και των στρατηγικών ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών ώστε να διασφαλίζεται η βιώσιμη χρήση του θαλάσσιου χώρου και η διαχείριση των παράκτιων ζωνών, λαμβάνοντας υπόψη τους κοινωνικούς, οικονομικούς και περιβαλλοντικούς παράγοντες.

¹⁹ ΕΕ L 140 της 5.6.2009, σ. 16-62.

²⁰ ΕΕ L 358 της 31.12.2002, σ. 59-80.

²¹ ΕΕ L 167 της 30.4.2004, σ. 1-38.

²² COM(2011) 244 τελικό.

²³ COM(2011) 571 τελικό

²⁴ COM(2013) XXX.

- (18) Προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια και οι στρατηγικές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών πρέπει να καλύπτουν πλήρως τη διαδικασία, από τον εντοπισμό των προβλημάτων, τη συλλογή πληροφοριών, τον σχεδιασμό, τη λήψη αποφάσεων, έως την υλοποίηση και την παρακολούθηση της εφαρμογής και να βασίζονται στις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνώσεις. Πρέπει να αξιοποιούνται πλήρως οι μηχανισμοί που προβλέπονται στην υφιστάμενη ή στη μελλοντική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένης της απόφασης 2010/477/ΕΕ σχετικά με τα κριτήρια και τα μεθοδολογικά πρότυπα για την καλή περιβαλλοντική κατάσταση των θαλάσσιων υδάτων ή της πρωτοβουλίας «Γνώσεις για τη θάλασσα 2020» της Επιτροπής²⁵.
- (19) Κύριος σκοπός του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού είναι να εντοπίσει και να διαχειρισθεί χωροταξικές χρήσεις και τις συγκρούσεις που αυτές μπορεί να επιφέρουν στις θαλάσσιες περιοχές. Για την επίτευξη του εν λόγω στόχου, τα κράτη μέλη πρέπει τουλάχιστον να εξασφαλίσουν ότι η διαδικασία ή οι διεργασίες σχεδιασμού θα οδηγήσουν στη χάραξη ενός συνολικού χάρτη που θα εντοπίζει τις διαφορετικές χρήσεις του θαλάσσιου χώρου, λαμβάνοντας υπόψη τις μακροπρόθεσμες αλλαγές που οφείλονται στην κλιματική αλλαγή.
- (20) Τα κράτη μέλη διαβουλεύονται με τις αρχές του συναφούς κράτους μέλους ή της τρίτης χώρας στην οικεία θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή ή παράκτια ζώνη και συντονίζουν με τις εν λόγω αρχές τα σχέδια και τις στρατηγικές τους σύμφωνα με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των εν λόγω κρατών μελών και τρίτων χωρών δυνάμει του ευρωπαϊκού και του διεθνούς δικαίου. Η αποτελεσματική διασυνοριακή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και με τις γειτονικές τρίτες χώρες προϋποθέτει ότι έχουν εντοπιστεί οι αρμόδιες αρχές σε κάθε κράτος μέλος. Συνεπώς, τα κράτη μέλη οφείλουν να ορίζουν την αρμόδια αρχή ή τις αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για τη συνεργασία με άλλα κράτη μέλη ή με τρίτες χώρες. Δεδομένων των διαφορών που υπάρχουν μεταξύ των διαφόρων θαλάσσιων περιφερειών ή υποπεριφερειών και παράκτιων ζωνών, δεν είναι σκόπιμο να εξεταστεί λεπτομερώς στην παρούσα οδηγία η μορφή των εν λόγω μηχανισμών συνεργασίας.
- (21) Στις παράκτιες ζώνες εφαρμόζεται ποικιλία μέτρων βάσει διαφορετικών πολιτικών. Προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να καταρτίσουν κατάλογο των μέτρων αυτών και να αναλύσουν την ανάγκη για συμπληρωματικές δράσεις, όπως είναι οι δράσεις για την πρόληψη της διάβρωσης και τη διαχείριση των προσχώσεων, για την προσαρμογή στις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, για την καταπολέμηση των παράκτιων και των θαλάσσιων απορριμμάτων, την ανάπτυξη πράσινης υποδομής και την προώθηση της πρόληψης των φυσικών καταστροφών. Τα μέτρα αυτά πρέπει να εφαρμόζονται με συντονισμένο και ολοκληρωμένο τρόπο. Έτσι, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξετάσουν όλες τις παράκτιες δραστηριότητες και να αποδώσουν ιδιαίτερη προσοχή στις διατομεακές αλληλεπιδράσεις καθώς και στις αλληλεπιδράσεις ξηράς/θαλάσσης μεταξύ αυτών των δραστηριοτήτων.
- (22) Η διαχείριση των θαλάσσιων και παράκτιων ζωνών είναι πολύπλοκη και περιλαμβάνει διάφορα επίπεδα αρχών, οικονομικών φορέων και άλλων ενδιαφερόμενων μερών. Για να εξασφαλιστεί η βιώσιμη ανάπτυξη με αποτελεσματικό τρόπο, είναι σημαντικό οι ενδιαφερόμενοι φορείς, οι αρχές και το κοινό να γνωμοδοτούν σε κατάλληλο στάδιο της εκπόνησης θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων

²⁵

COM(2010) 461 τελικό.

και στρατηγικών για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας, σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία της ΕΕ. Ένα καλό παράδειγμα όσον αφορά διατάξεις σχετικά με τη δημόσια διαβούλευση βρίσκεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 2003/35.

- (23) Μέσω των θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων και των στρατηγικών για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών, τα κράτη μέλη μπορούν να μειώσουν τον διοικητικό φόρτο και τις διοικητικές δαπάνες, καθώς και τις δαπάνες με τις οποίες επιβαρύνονται για την εφαρμογή της λοιπούς συναφούς ενωσιακής νομοθεσίας. Τα χρονοδιαγράμματα για τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια και οι στρατηγικές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών θα πρέπει, συνεπώς, να είναι συνεπή με τα χρονοδιαγράμματα που προβλέπονται σε άλλες σχετικές νομοθεσίες, και ιδίως: στην οδηγία 2009/28/EK, η οποία προβλέπει ότι το οικείο κράτος μέλος μεριμνά ώστε το μερίδιο της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στην ακαθάριστη τελική κατανάλωση ενέργειας το 2020 αντιστοιχεί σε ποσοστό τουλάχιστον 20%, και η οποία καθορίζει διαδικασίες συντονισμού της έγκρισης, πιστοποίησης και προγραμματισμού, στις οποίες περιλαμβάνεται ο χωροταξικός σχεδιασμός ως σημαντική συμβολή στην επίτευξη των στόχων της ΕΕ για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας· στην οδηγία 2008/56/EK και στο παράρτημα Α σημείο 6 της απόφασης 2010/477/ΕΕ, όπου προβλέπεται ότι τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να επιτύχουν ή να διατηρήσουν καλή περιβαλλοντική κατάσταση για το θαλάσσιο περιβάλλον το αργότερο έως το έτος 2020 και όπου προσδιορίζεται ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός, ως εργαλείο για τη στήριξη της προσέγγισης με βάση το οικοσύστημα όσον αφορά τη διαχείριση των ανθρώπινων δραστηριοτήτων, προκειμένου να επιτύχουν καλή περιβαλλοντική κατάσταση· στην απόφαση αριθ. 884/2004/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 1692/96/EK περί των κοινοτικών προσανατολισμών για την ανάπτυξη του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών, η οποία απαιτεί το διευρωπαϊκό δίκτυο μεταφορών να αναπτυχθεί με την προοπτική του 2020, ολοκληρώνοντας δίκτυα υποδομής χερσαίων, θαλασσίων και αεροπορικών μεταφορών.
- (24) Η εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων είναι σημαντικό και καθιερωμένο μέσο για την ενσωμάτωση του περιβαλλοντικού προβληματισμού στην εκπόνηση και έγκριση σχεδίων και προγραμμάτων. Δεδομένου ότι τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια και οι στρατηγικές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, θα πρέπει να υπόκεινται στις διατάξεις της οδηγίας 2001/42/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων για το περιβάλλον²⁶. Όταν στα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια και στις στρατηγικές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών περιλαμβάνονται τόποι Natura 2000, η εν λόγω εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων μπορεί να συνδυάζεται με τις απαιτήσεις του άρθρου 6 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, ώστε να αποφεύγεται η επικάλυψη.
- (25) Προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι η κατάρτιση θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων και στρατηγικών για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών βασίζεται σε αξιόπιστα στοιχεία και για την αποφυγή πρόσθετου διοικητικού φόρτου, είναι απαραίτητο τα κράτη μέλη να συγκεντρώνουν τα καλύτερα διαθέσιμα δεδομένα και πληροφορίες, χρησιμοποιώντας τα υφιστάμενα μέσα και εργαλεία για τη συλλογή

²⁶

EE L 197 της 21.7.2001.

δεδομένων, όπως αυτά που έχουν αναπτυχθεί στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας «Γνώσεις για τη θάλασσα 2020».

- (26) Τα κράτη μέλη πρέπει να υποβάλουν εθνικές εκθέσεις στην Επιτροπή για την παρακολούθηση της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Για την ελαχιστοποίηση του διοικητικού φόρτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να υποβάλουν εκθέσεις που εκπονούνται βάσει της συναφούς νομοθεσίας, καθώς και εκθέσεων που εκπονούνται δυνάμει της οδηγίας 2008/56/ΕΚ. Η Επιτροπή θα χρησιμοποιεί τις πληροφορίες που διαβιβάζουν τα κράτη μέλη, καθώς και κάθε άλλη σημαντική πληροφορία που διαθέτει μέσω της νομοθεσίας της ΕΕ, για να ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την πρόοδο που έχει σημειωθεί όσον αφορά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.
- (27) Για να διασφαλίζεται η ομοιόμορφη εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, ιδίως όσον αφορά τη διαχείριση των δεδομένων και τα επιχειρησιακά στάδια για τη δημιουργία, την υλοποίηση και την υποβολή εκθέσεων για τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια και τις στρατηγικές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών, συμπεριλαμβανομένων τεχνικών υποδειγμάτων για την κοινή χρήση δεδομένων, θα πρέπει να εκχωρηθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή²⁷.
- (28) Η έγκαιρη μεταφορά των διατάξεων της παρούσας οδηγίας είναι καίριας σημασίας, δεδομένου ότι η ΕΕ έχει θεσπίσει σειρά πρωτοβουλιών πολιτικής που πρέπει να εφαρμοστούν έως το έτος 2020, στη στήριξη των οποίων αποσκοπεί η παρούσα οδηγία. Συνεπώς, πρέπει να εγκριθεί η συντομότερη δυνατή προθεσμία για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1. Η παρούσα οδηγία καθορίζει ένα πλαίσιο για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό και την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών με σκοπό την προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης των θαλάσσιων και παράκτιων οικονομιών και τη βιώσιμη χρήση των θαλάσσιων και παράκτιων πόρων.
2. Στο πλαίσιο της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής της Ένωσης, το παρόν πλαίσιο προβλέπει τη θέσπιση και την εφαρμογή από τα κράτη μέλη θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων και στρατηγικών για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών με στόχο την επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στο άρθρο 5.

²⁷ ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται σε θαλάσσια ύδατα και σε παράκτιες ζώνες.
2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται σε δραστηριότητες με αποκλειστικό σκοπό την άμυνα ή την εθνική ασφάλεια. Τα κράτη μέλη ωστόσο προσπαθούν να εξασφαλίζουν ότι οι εν λόγω δραστηριότητες ασκούνται κατά τρόπο συμβατό με τους στόχους της παρούσας οδηγίας.
3. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν θίγουν τις αρμοδιότητες των κρατών μελών για την πολεοδομία και τη χωροταξία.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται:

1. Ως «παράκτια ζώνη», η γεωμορφολογική περιοχή εκατέρωθεν της ακτογραμμής που έχει ως θαλάσσιο όριο το εξωτερικό όριο των χωρικών υδάτων των κρατών μελών, και ως χερσαίο όριο το όριο που ορίζεται από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο των εθνικών τους στρατηγικών για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών.
2. Ως «Ολοκληρωμένη Θαλάσσια Πολιτική», η πολιτική της Ένωσης που έχει ως στόχο να προαγάγει τη συντονισμένη και συνεκτική λήψη αποφάσεων με σκοπό τη μεγιστοποίηση της βιώσιμης ανάπτυξης, της οικονομικής μεγέθυνσης και της κοινωνικής συνοχής των κρατών μελών, ιδίως σε ό,τι αφορά τις παράκτιες, νησιωτικές και εξόχως απόκεντρες περιοχές της Ένωσης καθώς και τους θαλάσσιους τομείς της, μέσω συνεκτικών και συνδεδεμένων με τη θάλασσα πολιτικών και μέσω της συναφούς διεθνούς συνεργασίας.
3. Ως «θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή» νοούνται οι θαλάσσιες περιφέρειες και υποπεριφέρειες που αναφέρονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2008/56/EK.
4. Ως «θαλάσσια ύδατα» νοούνται τα ύδατα, ο θαλάσσιος βυθός και το υπέδαφος όπως ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 2008/56/EK.
5. Ως «κοινό» νοείται ένα ή περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα καθώς και, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία ή πρακτική, οι ενώσεις, οι οργανώσεις και οι ομάδες αυτών.
6. Ως «δραστηριότητες» νοούνται οι δραστηριότητες που εμπίπτουν στις πολιτικές της Ένωσης που αναφέρονται στο τρίτο μέρος της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που έχουν επίπτωση στα θαλάσσια ύδατα και στις παράκτιες ζώνες.
7. Ως «καλή περιβαλλοντική κατάσταση» νοείται η περιβαλλοντική κατάσταση που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 5 της οδηγίας 2008/56/EK.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II
Θαλάσσια χωροταξικά σχέδια και στρατηγικές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών

Άρθρο 4

Θέσπιση και εφαρμογή θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων και στρατηγικών για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών

1. Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει και εφαρμόζει ένα θαλάσσιο χωροταξικό σχέδιο ή σχέδια και μια ολοκληρωμένη στρατηγική ή στρατηγικές για τη διαχείριση των παράκτιων ζωνών. Τα προαναφερόμενα σχέδια δύναται να υποβάλλονται σε χωριστά έγγραφα.
2. Τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια και οι στρατηγικές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών πρέπει να επιδιώκουν τους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 5 και να πληρούν τις ελάχιστες απαιτήσεις που αναφέρονται στα άρθρα 6, 7 και 8.
3. Κατά την κατάρτιση θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων και στρατηγικών για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών, τα κράτη μέλη λαμβάνουν δεόντως υπόψη τις ιδιαιτερότητες των περιφερειών και των υποπεριφερειών, τον σχετικό τομέα δραστηριοτήτων, τα θαλάσσια ύδατα και τις παράκτιες ζώνες και τις δυνητικές επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής.
4. Τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια και οι στρατηγικές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών δύναται να περιλαμβάνουν ή να αξιοποιούν μηχανισμούς που έχουν εγκατασταθεί ή που πρέπει να εγκατασταθούν πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, υπό τον όρο ότι το περιεχόμενό τους είναι σύμφωνο με τις ελάχιστες απαιτήσεις που καθορίζονται στα άρθρα 6, 7 και 8.

Άρθρο 5

Στόχοι των θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων και των στρατηγικών για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών

Τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια και οι στρατηγικές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών πρέπει να εφαρμόζουν μια προσέγγιση με βάση το οικοσύστημα για τη διευκόλυνση της συνύπαρξης και της πρόληψης των συγκρούσεων μεταξύ ανταγωνιζόμενων τομέων δραστηριοτήτων στα θαλάσσια και στα παράκτια ύδατα, και πρέπει να έχουν ως στόχο να συμβάλουν, μεταξύ άλλων:

- α) στην εξασφάλιση του ενεργειακού εφοδιασμού της Ένωσης, προωθώντας την ανάπτυξη των θαλάσσιων πηγών ενέργειας, την ανάπτυξη νέων και ανανεώσιμων μορφών ενέργειας, τη διασύνδεση των δικτύων ενέργειας και την ενεργειακή απόδοση·
- β) στην προώθηση της ανάπτυξης των θαλάσσιων μεταφορών και την παροχή αποτελεσματικών και αποδοτικών ως προς το κόστος θαλάσσιων διαδρομών σε όλη την Ευρώπη, συμπεριλαμβανομένης της προσβασιμότητας των λιμένων και της ασφάλειας των μεταφορών·

- γ) στην προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης και της ανάπτυξης του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, συμπεριλαμβανομένης της απασχόλησης στον κλάδο της αλιείας και των συναφών δραστηριοτήτων·
- δ) στη διασφάλιση της διατήρησης, της προστασίας και της βελτίωσης του περιβάλλοντος, καθώς και τη συνετή και ορθολογική χρήση των φυσικών πόρων, ιδίως προκειμένου να επιτύχουν καλή περιβαλλοντική κατάσταση, ανάσχεση της απώλειας της βιοποικιλότητας και της υποβάθμισης των οικοσυστημικών υπηρεσιών και μείωση των κινδύνων της θαλάσσιας ρύπανσης·
- ε) στην εξασφάλιση παράκτιων και θαλάσσιων περιοχών ανθεκτικών στην κλιματική αλλαγή.

Άρθρο 6

Κοινές ελάχιστες απαιτήσεις για θαλάσσια χωροταξικά σχέδια και στρατηγικές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών

1. Τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια και οι στρατηγικές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών πρέπει να θεσπίζουν επιχειρησιακά στάδια για την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται στο άρθρο 5, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις σχετικές δραστηριότητες και τα μέτρα που εφαρμόζονται σε αυτούς.
2. Στο πλαίσιο αυτό, τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια και οι στρατηγικές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών πρέπει τουλάχιστον:
 - α) να αποτελούν αντικείμενο αμοιβαίου συντονισμού, εφόσον δεν είναι ολοκληρωμένα·
 - β) να εξασφαλίζουν την αποτελεσματική διασυνοριακή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και μεταξύ των εθνικών αρχών και των οικείων τομεακών πολιτικών·
 - γ) να προσδιορίζουν τις διασυνοριακές συνέπειες των θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων και των στρατηγικών για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών στα θαλάσσια ύδατα και στις παράκτιες ζώνες υπό την κυριαρχία και/ή τη δικαιοδοσία τρίτων χωρών της ίδιας θαλάσσιας περιοχής ή υποπεριοχής και των συναφών παράκτιων ζωνών και να τις αντιμετωπίζουν σε συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές των χωρών αυτών σύμφωνα με τα άρθρα 12 και 13·
3. Τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια και οι στρατηγικές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών πρέπει να επανεξετάζονται τουλάχιστον ανά 6 έτη.

Άρθρο 7

Ειδικές ελάχιστες απαιτήσεις για τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια

1. Τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια πρέπει να περιέχουν τουλάχιστον χαρτογράφηση των θαλάσσιων υδάτων, η οποία να εντοπίζει την πραγματική και δυνητική χωρική και χρονική κατανομή όλων των σχετικών θαλάσσιων δραστηριοτήτων για να επιτύχει τους στόχους που ορίζονται στο άρθρο 5.
2. Κατά την κατάστρωση θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τουλάχιστον τις παρακάτω δραστηριότητες:

- α) τις εγκαταστάσεις για την εξόρυξη ενέργειας και για την παραγωγή ανανεώσιμης ενέργειας·
- β) τις εγκαταστάσεις και υποδομές για την εξόρυξη πετρελαίου και φυσικού αερίου·
- γ) τις οδούς θαλάσσιων μεταφορών·
- δ) τις διαδρομές υποβρύχιων καλωδίων και αγωγών·
- ε) τις περιοχές αλιείας·
- στ) τις θαλάσσιες εγκαταστάσεις εκτροφής·
- ζ) τους τρόπους προστασίας της φύσης.

Άρθρο 8

Ειδικές ελάχιστες απαιτήσεις για τις στρατηγικές ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών

1. Οι στρατηγικές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών πρέπει να περιλαμβάνουν τουλάχιστον απογραφή των υφιστάμενων μέτρων που εφαρμόζονται σε παράκτιες ζώνες και ανάλυση της ανάγκης για πρόσθετα μέτρα για την επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στο άρθρο 5. Οι στρατηγικές αυτές θα προβλέπουν την ολοκληρωμένη και διατομεακή εφαρμογή πολιτικής και θα εξετάζουν τις αλληλεπιδράσεις μεταξύ χερσαίων και θαλάσσιων δραστηριοτήτων.
2. Κατά την κατάρτιση στρατηγικών για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τουλάχιστον τις παρακάτω δραστηριότητες:
 - α) τη χρησιμοποίηση συγκεκριμένων φυσικών πόρων, συμπεριλαμβανομένων των εγκαταστάσεων για την εξόρυξη ενέργειας και για την παραγωγή ανανεώσιμης ενέργειας·
 - β) την ανάπτυξη υποδομής, εγκαταστάσεων ενέργειας, μεταφορών, λιμένων, θαλάσσιων έργων και άλλων δομών, συμπεριλαμβανομένης της πράσινης υποδομής·
 - γ) τη γεωργία και τη βιομηχανία·
 - δ) την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια·
 - ε) τη διατήρηση, την αποκατάσταση και τη διαχείριση των παράκτιων οικοσυστημάτων, των οικοσυστημικών υπηρεσιών και των φυσικών περιοχών, του παράκτιου τοπίου και των νησιών·
 - στ) τον μετριασμό και την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή.

Άρθρο 9

Συμμετοχή του κοινού

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν μέσα, για τη δημόσια συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων μερών σε πρώιμο στάδιο στην ανάπτυξη των θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων και στρατηγικών για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών.

2. Η συμμετοχή του κοινού εξασφαλίζει ότι οι αρμόδιοι φορείς και οι αρχές και οι ενδιαφερόμενοι πολίτες θα καλούνται ώστε να διατυπώνουν τη γνώμη τους για τα υπό κατάρτιση σχέδια και τις στρατηγικές και θα έχουν πρόσβαση στα αποτελέσματα μόλις αυτά είναι διαθέσιμα.
3. Κατά την κατάρτιση μέσων για τις δημόσιες διαβουλεύσεις, τα κράτη μέλη ενεργούν σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις σε άλλες ενωσιακές νομοθετικές πράξεις.

Άρθρο 10

Συλλογή δεδομένων και ανταλλαγή πληροφοριών

1. Τα κράτη μέλη οργανώνουν τη συλλογή των καλύτερων διαθέσιμων δεδομένων και την ανταλλαγή των απαραίτητων στοιχείων για τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια και τις στρατηγικές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών.
2. Τα στοιχεία της παραγράφου 1 θα περιλαμβάνουν:
 - α) περιβαλλοντικά, κοινωνικά και οικονομικά δεδομένα που έχουν συλλεχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της ενωσιακής νομοθεσίας που διέπει τις δραστηριότητες των άρθρων 7 και 8·
 - β) θαλάσσια φυσικά δεδομένα σε θαλάσσια ύδατα και γεωμορφολογικά δεδομένα σε παράκτιες ζώνες.
3. Κατά τη διοργάνωση της συλλογής και της ανταλλαγής των δεδομένων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν, στο μέτρο του δυνατού, τα υφιστάμενα μέσα και τα εργαλεία που αναπτύχθηκαν βάσει της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής.

Άρθρο 11

Εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων

Τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια και οι στρατηγικές ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών υπόκεινται στις διατάξεις της οδηγίας 2001/42/ΕΚ.

Άρθρο 12

Συνεργασία με άλλα κράτη μέλη

1. Τα κράτη μέλη που συνορεύουν με μια παράκτια ζώνη ή θαλάσσια περιοχή άλλου κράτους μέλους πρέπει να συνεργάζονται μεταξύ τους ώστε να εξασφαλίζουν ότι τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια και οι στρατηγικές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών παρουσιάζουν συνοχή και συντονίζονται κατά μήκος της παράκτιας ζώνης ή της θαλάσσιας περιοχής και/ή υποπεριοχής. Η συνεργασία αυτή λαμβάνει ιδίως υπόψη ζητήματα διακρατικού χαρακτήρα, όπως η διασυνοριακή υποδομή.
2. Η συνεργασία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 επιδιώκεται μέσω:
 - α) περιφερειακών θεσμικών δομών συνεργασίας που καλύπτουν την παράκτια ζώνη ή τη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή, ή

- β) ενός δικτύου των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών που καλύπτει τη θαλάσσια περιοχή και/ή υποπεριοχή.

Άρθρο 13

Συνεργασία με τρίτες χώρες

Τα κράτη μέλη που διαβρέχονται από μια παράκτια ζώνη ή θαλάσσια περιοχή τρίτης χώρας καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να συντονίζουν τα θαλάσσια χωροταξικά τους σχέδια και τις στρατηγικές τους για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών με την εν λόγω τρίτη χώρα στην οικεία θαλάσσια περιφέρεια ή υποπεριφέρεια και στην οικεία παράκτια ζώνη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Άρθρο 14

Αρμόδιες αρχές

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει για κάθε παράκτια ζώνη και θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή την αρμόδια ή τις αρμόδιες αρχές για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνεργασία με άλλα κράτη μέλη, όπως ορίζεται στο άρθρο 12 και η συνεργασία με τρίτες χώρες, όπως ορίζεται στο άρθρο 13.
2. Κάθε κράτος μέλος παρέχει στην Επιτροπή κατάλογο των αρμόδιων αρχών του, από κοινού με τα πληροφοριακά στοιχεία που αναφέρονται στο παράρτημα I της παρούσας οδηγίας.
3. Παράλληλα, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή κατάλογο των αρμόδιων αρχών τους όσον αφορά τους διεθνείς φορείς στους οποίους συμμετέχουν, που σχετίζονται με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.
4. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τυχόν μεταβολές των πληροφοριών που έχουν διαβιβάσει δυνάμει της παραγράφου 1 εντός έξι μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει η μεταβολή.

Άρθρο 15

Παρακολούθηση και υποβολή εκθέσεων

1. Κάθε κράτος μέλος υποβάλλει στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας χρησιμοποιώντας τις διαθέσιμες εκθέσεις, πληροφορίες και δεδομένα από άλλη νομοθεσία της ΕΕ και, όπου χρειάζεται, παραπέμποντας σε αυτά.
2. Η εν λόγω έκθεση πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 6 έως 13.

3. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση προόδου στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με την πρόοδο που σημειώθηκε κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 16

Εκτελεστικές πράξεις

1. Η Επιτροπή μπορεί, με εκτελεστικές πράξεις, να θεσπίζει διατάξεις σχετικά με:
- α) επιχειρησιακές προδιαγραφές για τη διαχείριση των δεδομένων που αναφέρονται στο άρθρο 10, υπό τον όρο ότι δεν έχουν καθοριστεί από άλλη ενωσιακή νομοθεσία, όπως η οδηγία 2007/2/EK και 2008/56/EK σχετικά με
 - την κοινοχρησία των δεδομένων και τη διεπαφή με τις υφιστάμενες διαδικασίες διαχείρισης και συλλογής δεδομένων · και
 - β) τα επιχειρησιακά στάδια για τον καθορισμό των θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων και των στρατηγικών για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών, και για την υποβολή σχετικών εκθέσεων:
 - τη συνοχή των υποχρεώσεων υποβολής εκθέσεων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία με τη λοιπή σχετική ενωσιακή νομοθεσία·
 - τους κύκλους παρακολούθησης και αναθεώρησης·
 - τις λεπτομέρειες της διασυννοριακής συνεργασίας·
 - τη δημόσια διαβούλευση.
2. Οι εκτελεστικές πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2.

Άρθρο 17

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού 182/2011²⁸.
2. Όταν γίνεται αναφορά στην παράγραφο 1, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού αριθ. 182/2011.

²⁸ EE L 55 της 28.2.2011.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 18

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο 18 μήνες από την ημερομηνία κατά την οποία θα τεθεί σε ισχύ. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.
2. Οι διατάξεις αυτές που αναφέρονται στην παράγραφο 1, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, παραπέμπουν στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.
3. Η αρχή ή οι αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 14 παράγραφος 1 ορίζονται εντός 18 μηνών από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.
4. Τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια και οι στρατηγικές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 θεσπίζονται εντός χρονικής περιόδου 36 μηνών ύστερα από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.
5. Οι εκθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 15 παράγραφος 1 υποβάλλονται το αργότερο 42 μήνες μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας και στη συνέχεια, ανά εξαετία.
6. Οι εκθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 15 παράγραφος 3 υποβάλλονται το αργότερο 6 μήνες μετά από την ημερομηνία που αναφέρεται στην παράγραφο 5 και στη συνέχεια, ανά εξαετία.

Άρθρο 19

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 20

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Αρμόδιες αρχές

- (1) Ονομασία και διεύθυνση της αρμόδιας αρχής ή αρχών – Επίσημη ονομασία και διεύθυνση της προσδιορισθείσας αρμόδιας αρχής ή αρχών.
- (2) Νομικό καθεστώς της αρμόδιας αρχής ή αρχών – σύντομη περιγραφή του νομικού καθεστώτος της αρμόδιας αρχής ή αρχών.
- (3) Αρμοδιότητες – Σύντομη περιγραφή των νομικών και διοικητικών αρμοδιοτήτων της αρμόδιας αρχής ή αρχών και του ρόλου της/τους για τα συγκεκριμένα θαλάσσια ύδατα.
- (4) Ιδιότητα του μέλους – Όταν η αρμόδια αρχή ή αρχές ενεργούν ως συντονιστικός φορέας για άλλες αρμόδιες αρχές, απαιτείται κατάλογος αυτών, καθώς και περίληψη των θεσμικών σχέσεων που έχουν δημιουργηθεί για να εξασφαλίζεται ο συντονισμός.
- (5) Περιφερειακός ή υποπεριφερειακός συντονισμός – απαιτείται σύνοψη των μηχανισμών που έχουν συσταθεί ώστε να εξασφαλίζεται ο συντονισμός μεταξύ των κρατών μελών τα ύδατα των οποίων καλύπτονται από την παρούσα οδηγία και εμπίπτουν στην ίδια θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

1.1. Ονομασία της πρότασης/πρωτοβουλίας

Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση πλαισίου για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό και την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών.

1.2. Σχετικός(-οί) τομέας(-είς) πολιτικής που αφορά(-ούν) τη δομή ΔΒΔ/ΠΒΔ²⁹

Θαλάσσια πολιτική και αλιεία·

Περιβάλλον.

1.3. Χαρακτήρας της πρότασης/πρωτοβουλίας

☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά **νέα δράση**

☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά **νέα δράση έπειτα από πιλοτικό έργο/προπαρασκευαστική δράση**³⁰

☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά **την επέκταση υφιστάμενης δράσης**

☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά **δράση προσανατολισμένη προς νέα δράση**

1.4. Στόχοι

1.4.1. Ο/Οι πολυετής/-είς στρατηγικός/-οί στόχος/-οι της Επιτροπής τον/τους οποίο/-ους αφορά η πρόταση/πρωτοβουλία

Στήριξη της βιώσιμης οικονομικής ανάπτυξης στα θαλάσσια ύδατα και στις παράκτιες ζώνες της ΕΕ.

1.4.2. Ειδικός(-οί) στόχος(-οι) και δραστηριότητα(-ες) ΔΒΔ/ΠΒΔ

Ειδικός στόχος:

Δραστηριότητα MARE 11.09: να προωθηθεί η βιώσιμη ανάπτυξη μέσω πρωτοβουλιών πολιτικής που προάγουν την ανάπτυξη της γαλάζιας οικονομίας, την ανάπτυξη αποτελεσματικής συνεργασίας και μέσω ρυθμίσεων ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των ρυθμιστικών αρχών και των εμπλεκόμενων παραγόντων και εξασφαλίζοντας την ουσιαστική διαχείριση των θαλασσών, των ακτών και των ωκεανών.

Δείκτης αποτελέσματος: επίπεδο της διασυνοριακής συνεργασίας όσον αφορά τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό (ΘΧΣ)· μετρήσιμη μείωση του χρόνου προγραμματισμού του έργου και του κόστους στις θαλάσσιες λεκάνες της ΕΕ. Στόχος: δημιουργία διαφανούς, προβλέψιμου και σταθερού πλαισίου για τον προγραμματισμό και τη διαχείριση των θαλάσσιων χρήσεων σε ολόκληρη την ΕΕ, με αποτέλεσμα σημαντική αύξηση της αποτελεσματικότητας.

Δραστηριότητα ENV: 587-D2: στήριξη και περαιτέρω ανάπτυξη της πολιτικής της ΕΕ για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών (ΟΔΠΖ), προκειμένου να προαχθεί η ορθολογική και ορθή χρήση των παράκτιων πόρων και να καταστούν

²⁹

ΔΒΔ: διαχείριση βάσει δραστηριοτήτων — ΠΒΔ: Προϋπολογισμός βάσει δραστηριοτήτων.

³⁰

Όπως αναφέρεται στο άρθρο 49 παράγραφος 6 στοιχείο α) ή β) του δημοσιονομικού κανονισμού.

οι παράκτιες ζώνες πιο ανθεκτικές σε κινδύνους και στις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής.

Δείκτης αποτελέσματος: επίπεδο εφαρμογής των εθνικών στρατηγικών ΟΔΠΖ που καταστρώθηκαν μετά τη σύσταση της ΕΕ για την ΟΔΠΖ (δείκτης προόδου ΟΔΠΖ).

Στόχος: πρόταση της Επιτροπής το 2012 για ένα αποτελεσματικό μακροπρόθεσμο πλαίσιο για τη στήριξη της εφαρμογής της ΟΔΠΖ στην ΕΕ.

1.4.3. Αναμενόμενο(-α) αποτέλεσμα(-τα) και αντίκτυπος

Να προσδιοριστούν τα αποτελέσματα που θα πρέπει να έχει η πρόταση/πρωτοβουλία όσον αφορά τους στοχοθετημένους(-ες) δικαιούχους/ομάδες.

Απώτερος στόχος της πρότασης είναι να διασφαλιστεί η βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη των θαλάσσιων και των παράκτιων οικονομιών, επιτρέποντας παράλληλα τη διαφοροποιημένη και βιώσιμη χρήση των θαλάσσιων και παράκτιων πόρων με τη μελέτη του οικονομικού, κοινωνικού και περιβαλλοντικού πυλώνα της αειφόρου ανάπτυξης σύμφωνα με την οικοσυστημική προσέγγιση.

Τούτο θα πρέπει να διασφαλίζει (μεταξύ άλλων):

- την αειφόρο, αποδοτική από πλευράς πόρων και ολοκληρωμένη ανάπτυξη των θαλάσσιων και των παράκτιων δραστηριοτήτων·
- τη βελτίωση του επενδυτικού κλίματος·
- την καλύτερη προσαρμογή σε περιβαλλοντικούς κινδύνους, όπως είναι η κλιματική αλλαγή, και την πρόληψη και/ή τη μείωση των επιπτώσεων των κινδύνων φυσικών καταστροφών.

1.4.4. Δείκτες αποτελεσμάτων και αντικτύπου

Να προσδιοριστούν οι δείκτες για την παρακολούθηση της υλοποίησης της πρότασης/πρωτοβουλίας.

- Δείκτες υλοποίησης: διαθεσιμότητα του πλαισίου διακυβέρνησης για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό και για τις στρατηγικές ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών· επίπεδο της διασυνοριακής συνεργασίας.

- Δείκτες αποτελεσμάτων: υποδείγματα χωροταξικής ανάπτυξης, μείωση των συγκρούσεων και επίλυση των διαφορών όσον αφορά την ανάπτυξη των υποδομών, βιώσιμη χρήση των θαλάσσιων και παράκτιων πόρων, συντονισμένος θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός και ολοκληρωμένη διαχείριση παράκτιων περιοχών και διασυνοριακή συνεργασία.

- Δείκτες αντικτύπου: συντήρηση/αποκατάσταση της βιοποικιλότητας ή δυναμικό υπηρεσιών οικοσυστήματος για τις παράκτιες ζώνες και τα θαλάσσια ύδατα, αυξημένη προστιθέμενη αξία και μειωμένη εποχικότητα των θαλάσσιων και των παράκτιων οικονομιών, βελτίωση της ανθεκτικότητας στην κλιματική αλλαγή, μεγέθυνση καίριων τομέων της οικονομίας, συνύπαρξη οικονομικών δραστηριοτήτων.

1.5. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας

1.5.1. Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών

- να δημιουργηθεί μια ολοκληρωμένη διαδικασία σχεδιασμού για τις θαλάσσιες δραστηριότητες και μια ολοκληρωμένη διαδικασία διαχείρισης για τις παράκτιες

ζώνες, συγκεντρώνοντας τις εθνικές αρχές και τα ενδιαφερόμενα μέρη των σχετικών τομεακών πολιτικών·

- να διασφαλιστεί η αποτελεσματική διασυνοριακή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά τη λήψη μέτρων για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό και την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών·

- να εξασφαλιστεί ο συντονισμός και η ολοκλήρωση μεταξύ του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού και της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών.

1.5.2. Προστιθέμενη αξία παρέμβασης της ΕΕ

Οι παράκτιες και θαλάσσιες χρήσεις και τα οικοσυστήματα υπερβαίνουν τα εθνικά σύνορα. Η προτεινόμενη δράση θα επιφέρει προστιθέμενη αξία, καθώς θα εξασφαλίζει τη συνοχή των μέτρων που αποσκοπούν στην αντιμετώπιση αυτής της πτυχής. Ειδικότερα, με τα μέτρα της ΕΕ θα αποφεύγονται οι αποκλίνουσες προσεγγίσεις και τα διαφορετικά επίπεδα προόδου.

1.5.3. Διδάγματα από ανάλογες εμπειρίες του παρελθόντος

Από αξιολόγηση των εκθέσεων προόδου των κρατών μελών για την ΟΔΠΖ μετά τη σύσταση για την ΟΔΠΖ (2002/413/ΕΚ) προέκυψε το συμπέρασμα ότι η εν λόγω προσέγγιση έχει σαφή προστιθέμενη αξία όσον αφορά την ενσωμάτωση των πολιτικών σε όλους τους τομείς στις παράκτιες ζώνες με σκοπό την εξασφάλιση της αειφόρου χρήσης των παράκτιων πόρων. Ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός είναι ευρέως αναγνωρισμένο εργαλείο για την εξασφάλιση συνεκτικού σχεδιασμού του θαλάσσιου χώρου.

1.5.4. Συνέπεια και ενδεχόμενη συνέργεια με άλλα συναφή μέσα

Ο ΘΧΣ και η ΟΔΠΖ έχουν χαρακτηριστεί ως ολοκληρωμένα εργαλεία διαχείρισης στο πλαίσιο της ΟΘΠ (Γαλάζια Βίβλος 2007). Αποτελούν εργαλεία στήριξης για μια πιο ολοκληρωμένη διαδικασία λήψης αποφάσεων, που συντονίζουν, δυνητικά, ανταγωνιστικές τομεακές πολιτικές. Ως εκ τούτου, ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός και οι στρατηγικές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων περιοχών θα συμβάλουν στην επίτευξη και στη συνοχή των στόχων και μέτρων στο πλαίσιο άλλων συναφών πολιτικών, συμπεριλαμβανομένης της ενέργειας, του περιβάλλοντος, των θαλάσσιων μεταφορών και της αλιείας.

1.6. Διάρκεια και δημοσιονομικός αντίκτυπος της δράσης

☐ Πρόταση/πρωτοβουλία **περιορισμένης διάρκειας**

– ☐ Ισχύουσα πρόταση/πρωτοβουλία από την [ΗΗ/ΜΜ]ΕΕΕΕ έως την [ΗΗ/ΜΜ]ΕΕΕΕ

– ☐ Δημοσιονομικός αντίκτυπος από το ΕΕΕΕ μέχρι το ΕΕΕΕ

☒ Πρόταση/πρωτοβουλία **απεριόριστης διάρκειας**

– Περίοδος σταδιακής εφαρμογής από το ΕΕΕΕ μέχρι το ΕΕΕΕ,

– και στη συνέχεια λειτουργία με κανονικό ρυθμό.

1.7. Προβλεπόμενος(οι) τρόπος(οι) διαχείρισης³¹

- ☐ **Κεντρική άμεση διαχείριση** από την Επιτροπή
- ☐ **Κεντρική έμμεση διαχείριση** με ανάθεση καθηκόντων εκτέλεσης σε:
 - ☐ εκτελεστικούς οργανισμούς
 - ☐ οργανισμούς που δημιουργούνται από τις Κοινότητες³²
 - ☐ εθνικούς δημόσιους οργανισμούς / οργανισμούς με αποστολή δημόσιας υπηρεσίας
 - ☐ πρόσωπα επιφορτισμένα με την εκτέλεση συγκεκριμένων δράσεων δυνάμει του τίτλου V της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως προσδιορίζονται στην αντίστοιχη βασική πράξη κατά την έννοια του άρθρου 49 του δημοσιονομικού κανονισμού
- ☒ **Επιμερισμένη διαχείριση** με τα κράτη μέλη
- ☐ **Αποκεντρωμένη διαχείριση** με τρίτες χώρες
- ☐ **Από κοινού διαχείριση** με διεθνείς οργανισμούς (*να προσδιοριστεί*)

Αν αναφέρονται περισσότεροι τρόποι διαχείρισης, παρακαλείστε να τους διευκρινίσετε στο τμήμα «Παρατηρήσεις».

Παρατηρήσεις

³¹ Οι λεπτομέρειες σχετικά με τους τρόπους διαχείρισης, καθώς και οι παραπομπές στον δημοσιονομικό κανονισμό είναι διαθέσιμες στον δικτυακό τόπο BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

³² Όπως αναφέρονται στο άρθρο 185 του δημοσιονομικού κανονισμού.

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

2.1. Διατάξεις στον τομέα της παρακολούθησης και της υποβολής εκθέσεων

Να προσδιοριστούν η συχνότητα και οι όροι των διατάξεων αυτών.

Το αργότερο έως τις 31 Μαρτίου 2016 και εν συνεχεία ανά εξαετία, τα κράτη μέλη θα υποβάλουν εθνική έκθεση στην Επιτροπή σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας. Οι εκθέσεις αυτές θα βασίζονται στην παρακολούθηση της εφαρμογής σε εθνικό επίπεδο.

2.2. Σύστημα διαχείρισης και ελέγχου

2.2.1. Κίνδυνος(-οι) που έχει(-ουν) επισημανθεί

A/A (Ανευ Αντικειμένου) — Η πρόταση δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων

2.2.2. Προβλεπόμενη(-ες) μέθοδος(-οι) ελέγχου

A/A — Η πρόταση δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων

2.3. Μέτρα για την πρόληψη περιπτώσεων απάτης και παρατυπίας όπως στην παράγραφο 2.2

Να προσδιοριστούν τα ισχύοντα ή τα προβλεπόμενα μέτρα πρόληψης και προστασίας.

A/A — Η πρόταση δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

3.1. Τομέας(-είς) του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμή(-ές) δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται

Υφιστάμενες γραμμές προϋπολογισμού για δαπάνες

Κατά σειρά τομέων πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμών του προϋπολογισμού.

Τομέας πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Γραμμή προϋπολογισμού	Είδος δαπάνης	Είδος δαπάνης			
	Αριθμός [Περιγραφή]	Διαχ./μη-διαχωρίζ. ⁽³³⁾	από χώρες ΕΖΕΣ ³⁴	από υπονήφιες χώρες ³⁵	από τρίτες χώρες	κατά την έννοια του άρθρου 18 παράγραφος 1 στοιχείο αα) του δημοσιονομικού κανονισμού
5	11.0101 — Δαπάνες σχετικές με το εν ενεργεία προσωπικό στον τομέα πολιτικής «Θαλάσσια πολιτική	Μη διαχωρίζ.	OXI	OXI	OXI	OXI

³³ Διαχ. = Διαχωριζόμενες πιστώσεις / Μη διαχωρίζ. = Μη διαχωριζόμενες πιστώσεις.

³⁴ ΕΖΕΣ: Ευρωπαϊκή Ζώνη Ελευθέρων Συναλλαγών.

³⁵ Υπονήφιες χώρες και, εφόσον ισχύει, δυνάμει υπονήφιες χώρες των Δυτικών Βαλκανίων.

	και αλιεία»					
	07 01 01 — Δαπάνες σχετικές με το εν ενεργεία προσωπικό στον τομέα πολιτικής «Περιβάλλον και δράση για το κλίμα»					

Νέες γραμμές του προϋπολογισμού, των οποίων έχει ζητηθεί η δημιουργία

Κατά σειρά τομέων πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμών του προϋπολογισμού.

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Γραμμή προϋπολογισμού	Είδος δαπάνης	Είδος δαπάνης			
	Αριθμός [Τομέας.....]	Διαχ./μη-διαχωρίζ.	από χώρες ΕΖΕΣ	από υποψήφιες χώρες	τρίτων χωρών	κατά την έννοια του άρθρου 18 παράγραφος 1 στοιχείο αα) του δημοσιονομικού κανονισμού

3.2. Εκτιμώμενος αντίκτυπος στις δαπάνες

3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση του εκτιμώμενου αντικτύπου στις δαπάνες

σε εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου:	Αριθμός	
--	---------	--

ΓΔ: <.....>			Έτος N ³⁶	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να αντικατοπτρίζεται η διάρκεια του αντικτύπου (βλ. σημείο 1.6)			ΣΥΝΟΛΟ
• Επιχειρησιακές πιστώσεις										
Αριθμός γραμμής του προϋπολογισμού	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1)								
	Πληρωμές	(2)								
Αριθμός γραμμής του προϋπολογισμού	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1a)								
	Πληρωμές	(2a)								
Πιστώσεις διοικητικού χαρακτήρα από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων ³⁷										
Αριθμός γραμμής του προϋπολογισμού		(3)								
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων για τη ΓΔ <.....>	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=1+1a +3								
	Πληρωμές	=2+2a								

³⁶ Το έτος N είναι το έτος έναρξης εφαρμογής της πρότασης/πρωτοβουλίας.

³⁷ Τεχνική ή/και διοικητική βοήθεια και δαπάνες στήριξης της εφαρμογής προγραμμάτων ή/και δράσεων της ΕΕ (πρώην γραμμές «ΒΑ»), έμμεση έρευνα, άμεση έρευνα.

		+3								
--	--	----	--	--	--	--	--	--	--	--

• ΣΥΝΟΛΟ επιχειρησιακών πιστώσεων	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(4)								
	Πληρωμές	(5)								
• ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα χρηματοδοτούμενων από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων		(6)								
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων του ΤΟΜΕΑ <...> του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=4+ 6								
	Πληρωμές	=5+ 6								

Αν η πρόταση/πρωτοβουλία επηρεάζει περισσότερους από έναν τομείς:

• ΣΥΝΟΛΟ επιχειρησιακών πιστώσεων	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(4)								
	Πληρωμές	(5)								
• ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα χρηματοδοτούμενων από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων		(6)								
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων των ΤΟΜΕΩΝ 1 έως 4 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου (Ποσό αναφοράς)	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=4+ 6								
	Πληρωμές	=5+ 6								

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου:	5	Διοικητικές δαπάνες
--	----------	---------------------

σε εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

		Έτος 2014 και επόμεν α					ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΗΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ	ΣΥΝΟΛΟ
ΓΔ: <ENV/MARE>								
• Ανθρώπινοι πόροι		0,508						
• Άλλες διοικητικές δαπάνες		0,054 0,022						
ΣΥΝΟΛΟ ΓΔ ENV/MARE	Πιστώσεις	0,584						

ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων του ΤΟΜΕΑ 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	(Σύνολο αναλήψεων υποχρεώσεων = Σύνολο πληρωμών)	0,584						
---	--	-------	--	--	--	--	--	--

σε εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

		Έτος 2014 και επόμεν α					να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να αντικατοπτρίζεται η διάρκεια του αντικτύπου (βλ. σημείο 1.6)	ΣΥΝΟΛΟ
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων	Αναλήψεις υποχρεώσεων	0,584						

των ΤΟΜΕΩΝ 1 έως 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Πληρωμές	0,584							
--	----------	-------	--	--	--	--	--	--	--

3.2.2. Εκτιμώμενος αντίκτυπος στις επιχειρησιακές πιστώσεις

- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων
- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων, όπως εξηγείται κατωτέρω:

Πιστώσεις αναλήψεως υποχρεώσεων σε εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

Να προσδιοριστούν οι στόχοι και τα αποτελέσματα			Έτος N	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να αντικατοπτρίζεται η διάρκεια του αντικτύπου (βλ. σημείο 1.6)						ΣΥΝΟΛΟ				
	ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ																
↓	Είδος υλοποίησης ³⁸	Μέσο κόστος της υλοποίησης	Αριθμός	Κόστος	Αριθμός υλοποιήσεων	Κόστος	Αριθμός υλοποιήσεων	Κόστος	Αριθμός υλοποιήσεων	Κόστος	Αριθμός υλοποιήσεων	Κόστος	Αριθμός υλοποιήσεων	Κόστος	Αριθμός υλοποιήσεων	Συνολικός αριθμός αποτελεσμάτων	Σύνολο κόστους

ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ αριθ. 1 ³⁹...

- Αποτέλεσμα

- Αποτέλεσμα

- Αποτέλεσμα																		
Υποσύνολο για τον ειδικό στόχο αριθ. 1																		
ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ αριθ. 2...																		
- Αποτέλεσμα																		

³⁸ Τα αποτελέσματα αφορούν τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που θα παρασχεθούν (π.χ.: αριθμός ανταλλαγών σπουδαστών που χρηματοδοτήθηκαν, αριθμός χλμ οδών που κατασκευάστηκαν κ.λπ).

³⁹ Όπως περιγράφεται στο τμήμα 1.4.2. «Ειδικός(-οί) στόχος(-οι) ...».

Υποσύνολο για τον ειδικό στόχο αριθ. 2																
ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ																

3.2.3. Εκτιμώμενος αντίκτυπος στις πιστώσεις διοικητικού χαρακτήρα

3.2.3.1. Συνοπτική παρουσίαση

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα
- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα, όπως εξηγείται κατωτέρω:

σε εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

	Έτος 2014 και επόμενα	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να αντικατοπτρίζεται η διάρκεια του αντικτύπου (βλ. σημείο 1.6)	ΣΥΝΟΛΟ
--	-----------------------------	-------------	-------------	-------------	---	---------------

TOMEAS 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου								
Ανθρώπινοι πόροι	0,508							
Άλλες διοικητικές δαπάνες	0,076							
Υποσύνολο TOMEA 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου								

Εκτός του TOMEA 5⁴⁰ του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου								
Ανθρώπινοι πόροι								
Λοιπές δαπάνες διοικητικού χαρακτήρα								
Υποσύνολο εκτός TOMEA 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου								

ΣΥΝΟΛΟ	0.584							
---------------	-------	--	--	--	--	--	--	--

⁴⁰

Τεχνική ή/και διοικητική βοήθεια και δαπάνες στήριξης της εφαρμογής προγραμμάτων ή/και δράσεων της ΕΕ (πρώην γραμμές «ΒΑ»), έμμεση έρευνα, άμεση έρευνα.

3.2.3.2. Εκτιμώμενες ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων
- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων, όπως εξηγείται κατωτέρω:

Εκτίμηση η οποία πρέπει να διατυπωθεί σε ακέραιο αριθμό (ή το πολύ με ένα δεκαδικό ψηφίο)

	Έτος 2014 και επόμεν α	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να αντικατοπτρίζεται η διάρκεια του αντικτύπου (βλ. σημείο 1.6)		
• Θέσεις απασχόλησης του πίνακα προσωπικού (θέσεις μόνιμων και έκτακτων υπαλλήλων)							
11 01 01 01 + 07 01 01 01 (Έδρα και γραφεία αντιπροσωπείας της Επιτροπής)	4						
XX 01 01 02 (σε αντιπροσωπεία)							
XX 01 05 01 (έμμεση έρευνα)							
10 01 05 01 (άμεση έρευνα)							
• Εξωτερικό προσωπικό (σε μονάδα ισοδυνάμου πλήρους απασχόλησης: ΠΠΑ) ⁴¹							
11 01 02 01 (ΣΥ, ΠΠ, ΑΕΕ από το «συνολικό κονδύλιο»)							
XX 01 02 02 (ΣΥ, ΠΠ, ΝΕΑ, ΤΥ και ΑΕΕ στις αντιπροσωπείες)							
XX 01 04 εε ⁴²	- στην έδρα ⁴³						
	- σε αντιπροσωπείες						
XX 01 05 02 (ΣΥ, ΠΠ, ΑΕΕ — Έμμεση έρευνα)							
10 01 05 02 (ΣΥ, ΠΠ, ΑΕΕ — Άμεση έρευνα)							
Άλλες γραμμές του προϋπολογισμού (να προσδιοριστούν)							
ΣΥΝΟΛΟ	4						

XX είναι το πεδίο πολιτικής ή ο σχετικός τίτλος του προϋπολογισμού

Οι ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους θα καλυφθούν από το προσωπικό της ΓΔ που έχει ήδη διατεθεί για τη διαχείριση της δράσης ή/και που έχει ανακαταταχιστεί στο πλαίσιο της ίδιας της ΓΔ και θα συμπληρωθούν, ενδεχομένως, από όλα τα συμπληρωματικά κονδύλια που μπορεί να διατεθούν στην αρμόδια για τη διαχείριση της δράσης της ΓΔ στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας χορήγησης και με βάση τους δημοσιονομικούς περιορισμούς.

⁴¹ ΣΥ = Συμβασιούχος υπάλληλος, ΠΠ= προσωρινό προσωπικό («Intérimaire»). ΝΕΑ= νεαρός εμπειρογνώμονας σε αντιπροσωπεία («Jeune Expert en Délégation». ΤΥ = Τοπικός υπάλληλος, ΑΕΕ= Αποσπασμένος εθνικός εμπειρογνώμονας.

⁴² Επιμέρους ανώτατο όριο εξωτερικού προσωπικού βάσει επιχειρησιακών πιστώσεων (πρώην γραμμές «ΒΑ»).

⁴³ Κυρίως για τα διαρθρωτικά ταμεία, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας (ΕΤΑ).

Περιγραφή των προς εκτέλεση καθηκόντων:

Μόνιμοι και έκτακτοι υπάλληλοι	Παρακολούθηση της εφαρμογής της οδηγίας σε εθνικό επίπεδο
Εξωτερικό προσωπικό	

3.2.4. Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο

- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία είναι συμβατή με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο.
- ☐ Η πρόταση απαιτεί αναπρογραμματισμό του σχετικού τομέα του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου.

Να εξηγηθεί ο απαιτούμενος αναπρογραμματισμός με τον προσδιορισμό των σχετικών γραμμών του προϋπολογισμού και των αντίστοιχων ποσών.

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία απαιτεί εφαρμογή του μέσου ευελιξίας ή αναθεώρηση του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου⁴⁴.

Να εξηγηθεί η ανάγκη, με τον προσδιορισμό των σχετικών τομέων και γραμμών του προϋπολογισμού, καθώς και των αντίστοιχων ποσών.

3.2.5. Συμμετοχή τρίτων μερών στη χρηματοδότηση

- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν προβλέπει συγχρηματοδότηση από τρίτα μέρη
- Η πρόταση/πρωτοβουλία προβλέπει συγχρηματοδότηση που εκτιμάται παρακάτω:

Πιστώσεις σε εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

	Έτος N	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να αντικατοπτρίζεται η διάρκεια του αντικτύπου (βλ. σημείο 1.6)			Σύνολο
Να προσδιοριστεί ο φορέας συγχρηματοδότησης								
ΣΥΝΟΛΟ συγχρηματοδοτούμενων πιστώσεων								

⁴⁴

Βλ. σημεία 19 και 24 της Διοργανικής Συμφωνίας.

3.3. Εκτιμώμενος δημοσιονομικός αντίκτυπος στα έσοδα

- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν έχει κανένα δημοσιονομικό αντίκτυπο στα έσοδα.
- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία έχει τον δημοσιονομικό αντίκτυπο που περιγράφεται κατωτέρω:
 - ☐ στους ιδίους πόρους
 - ☐ στα διάφορα έσοδα

σε εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

Γραμμή εσόδων του προϋπολογισμού:	Διαθέσιμες πιστώσεις για το τρέχον δημοσιονομικό έτος	Αντίκτυπος της πρότασης/πρωτοβουλίας ⁴⁵						
		Έτος N	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	...να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να αντικατοπτρίζεται η διάρκεια του αντικτύπου (βλ. σημείο 1.6)		
Άρθρο								

Για τα διάφορα έσοδα «για ειδικό προορισμό», να προσδιοριστεί(-ούν) η(οι) γραμμή(-ές) δαπανών του προϋπολογισμού που έχει(-ουν) επηρεαστεί.

Να προσδιοριστεί η μέθοδος υπολογισμού του αντικτύπου στα έσοδα.

⁴⁵

Όσον αφορά τους παραδοσιακούς ιδίους πόρους (δασμοί, εισφορές ζάχαρης), τα αναγραφόμενα ποσά πρέπει να είναι καθαρά ποσά, δηλ. τα ακαθάριστα ποσά μετά την αφαίρεση του 25% για έξοδα είσπραξης.